

ἀγιγιαννιώτικος ἐπίθ. ἀμάρτ. *ἀγιγιαννιώτικος* Νάξ. Χίος

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀγιγιαννιώτης*.

Ὁ ὠριμάζων λήγοντος τοῦ μηνὸς Ἰουνίου (τὴν 24^{ην} τοῦ ὁποίου τελεῖται ἡ ἐορτὴ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου): *Ἀγιγιαννιώτικα ἀμύγδαλα* Χίος *Ἀγιγιαννιώτικα σῦκα* Νάξ. Συνών. *ἀγιγιαννίτικος*.

ἀγι-Δημητράκις ὁ, ἀμάρτ. *ἀι-Δημητράκις* Κέρκ.

Ὑποκορ. τοῦ ὄν. *ἄγι-Δημήτρις*.

Ὁ ἅγιος Δημήτριος: Φρ.

Ἄι-Δημητράκι | μικρὸ καλοκαιράκι

(ὁ χρόνος ὁ συμπίπτων περὶ τὴν ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ἥτοι αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τοῦ Ὀκτωβρίου, ὅτε συμβαίνει ἐνίοτε ὁ καιρὸς νὰ εἶναι θερμότερος).

Ἀγιοδημητριάτης ὁ, Θράκ. (Σηλυβρ.) κ. ἀ. *Ἀγιοδημητριάτ'ς* Θράκ. (Ἀλεξανδρούπ.) Μακεδ. (Δαρνακ. Πάγγ. Σέρρ. κ. ἀ.) *Ἀιοδημητριάτης* Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) Προπ. (Ἀρτάκ.) Ρόδ. Χίος κ. ἀ. *Ἀιδ'μητριάτ'ς* Μακεδ. (Χαλκιδ.) Σάμ. *Ἀδ'μητριάτ'ς* Θράκ. (Αἰν.) Μακεδ. (Χαλκιδ.) *Ἀδημητριάτ'ς* Λέσβ. *Ἀδημ'τριάτ'ς* Ἰμβρ. *Ἀδ'μητριάτ'ς* Σαμοθρ. *Ἀδ'μητιμιάτ'ς* Σαμοθρ. *Ἀγιοδημητριάτης* Εὐβ. (Κάρυστ. Κύμ.) Ἰων. (Σμύρν.) κ. ἀ. *Ἀγιοδημητριάτ'ς* Λήμν. *Ἀγιοδ'μητριάτ'ς* Μακεδ. (Πάγγ. κ. ἀ.) *Ἀγιοδημητριάτ'ς* Θράκ. (Μάδυτ.) *Ἀγιομ'τριάτ'ς* Λέσβ. (Πλομάρ.)

Ἐκ τοῦ ὄν. *ἄγι-Δημήτρις*. Ἐν τῷ τίπ. *Ἀδ'μητιμιάτ'ς* ὁμαλὴ ἢ τροπὴ τοῦ ρ εἰς ἡμίφ., δι' ἣν ἰδ. Α. Heisenberg ἐν Ἀφιερ. εἰς ΓΧατζιδ. 97, ἐν δὲ τῷ *Ἀγιομ'τριάτ'ς* τὸ ρ προῆλθεν ὁμαλῶς ἐκ τοῦ τ κατὰ τὸ φωνητικὸν τοῦ τόπου ἰδίωμα.

Ὁ μὴν Ὀκτώβριος (ὀνομασθεὶς οὕτω διὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ ἐπισημοτάτου κατ' αὐτὸν ἁγίου ἐορταζομένου τὴν 26^{ην} ἡμέραν αὐτοῦ) ἐνθ' ἄν.: Φρ.

Ἀγιοδημητριάτη | μικρὸ καλοκαιράκι

(περὶ τῆς σημ. τῆς φρ. ἰδ. *ἄγι-Δημητράκις*) Μακεδ. Συνών. *ἄγι-Δημήτρις* 1 β, *Ἀγιοδημητρίτης* 1, *Ἀγιοδημητριάτης*.

ἀγιοδημητριάτικα ἐπίρρ. ἐνιαχ. *ἀγιοδημητριάτικα* Ἀθῆν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀγιοδημητριάτικος*.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἐνθ' ἄν.: *Ἦρθε ἀγιοδημητριάτικα καὶ με σύχυσας!* Ἀθῆν. *Ἀγιοδημητριάτικα* ἦρθε νὰ μοῦ ψάλλῃ τὸν ἀναβαλλόμενο! αὐτόθ.

ἀγιοδημητριάτικος ἐπίθ. ἐνιαχ. *ἀγιοδημητριάτικος* Ἀθῆν. *ἀγιοδημητριάτικο* τό, πολλαχ. *ἀιοδημητριάτικο* πολλαχ. *ἀγιοδημητριάτικο* πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ὄν. *ἄγι-Δημήτρις* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*ιάτικος*.

1) Ὁ συμπίπτων πρὸς τὴν ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἐνθ' ἄν.: *Ἀγιοδημητριάτικο κρασί* (οἶνος ἐκ νέου γλεύκους δοκιμαζόμενος τὴν 26^{ην} Ὀκτωβρίου) Ἀθῆν. || Φρ. *Εἶν' ἀγιοδημητριάτικος σήμερα* (σήμερον ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἐορτάζει τὴν ὀνομαστικὴν ἐορτὴν του) αὐτόθ.

2) Τὸ οὐδ. ὡς οὐσ., τὸ φυτὸν χρυσάνθεμον (*chrysanthemum Indicum* καὶ *chr. Sinense*) τῆς τάξεως τῶν συνθέ-

των (*compositae*) σύνθη. Συνών. *ἄγι-Δημήτρις* 2, *ἀγιοδημητρίτης* 2, *ἀγιοδημητρολούλουδο*, *ἀγιοδημητροούλλα*, *δημητριάτικο*, *δημητρολούλουδο*, *λουλούδι τ' ἄγι-Δημητριοῦ* (ἰδ. *ἀι-Δημήτρις*), *ὀχτωβροῦδι*.

ἄγι-Δημήτρις ὁ, Καπ. (Σινασσ. κ. ἀ.) Πόντ. (Κερασ.) κ. ἀ. *ἀι-Δημήτρις* σύνθη. καὶ Πόντ. (Κερασ. Σινώπ.) *ἄγιο-Δημήτρις* Ἀθῆν. Ἡπ. Θράκ. Πελοπ. (Ἀρκαδ. Κυνουρ. Λάστ. Μάν. κ. ἀ.) Πόντ. (Ὀφ.) Στερελλ. (Ἀγρίν.) κ. ἀ. *ἄγιου-Δ'μητρίς* Θεσσ. *ἄις-Δημήτρις* Α.Ρουμελ. (Φιλίππουπ.) *ἄις-Δημητρίσις* Καπ. (Ἀραβάν.) *ἀι-Δημήτρις* Καπ. (Ἀνακ.) *ἀι-Δημήτρ'ς* Ἡπ. (Ζαγόρ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ.) κ. ἀ. *ἀι-Δ'μητρ'ς* Ἡπ. (Ζαγόρ.) Μακεδ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἀ. *ἀε-Δημήτρις* Πόντ. (Κρώμν. Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.) *ἀ-Δημητρίτις* Μακεδ. (Γρεβεν.)

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπιθ. *ἅγιος* καὶ τοῦ ὄν. *Δημήτρις*. Τὸ *ἄγιο-Δημήτρις* καὶ παρὰ Βλάχ.

1) Ὁ ἅγιος Δημήτριος, τοῦ ὁποίου ἡ ἐορτὴ τελεῖται τὴν 26^{ην} τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου κοιν. καὶ Καπ. (Ἀνακ. Ἀραβάν. Σινασσ. κ. ἀ.) Πόντ. (Κερασ. Κρώμν. Ὀφ. Σινώπ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.): Φρ. *Τ' ἀι-Δημητριοῦ ἡ μῆνας* (ὁ Ὀκτώβριος) Λυκ. (Λιβύσσ.) *Λουλούδι τ' ἀι-Δημητριοῦ* (τὸ χρυσάνθεμον. ἰδ. *ἀγιοδημητριάτικος* 2) Ἡπ. (Παραμυθ.) *Τ' ἄγι-Δημητριοῦ τὸ καλοκαιράκι* (αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τοῦ Ὀκτωβρίου, ὅτε γίνεται ἐνίοτε ὁ καιρὸς θερμὸς) πολλαχ. *Τ' ἀγιοῦ-Δημητριοῦ τὸ γαῖδουροκαλόκαιρο* (συνών. τῇ προηγούμενῃ. Πβ. *γαῖδουροκαλόκαιρο*) Ἀθῆν. *Ὁ ἀι-Δημήτρις κάνει τὸ καλοκαιράκι του* Παξ. Ἡ λ. ὡς τοπων. πολλαχ.

β) Ὁ μὴν Ὀκτώβριος (κληθεὶς οὕτω, διότι ἡ ἐπισημοτάτη κατ' αὐτὸν ἐορτὴ εἶναι τοῦ ἁγίου Δημητρίου) σύνθη. καὶ Καπ. (Ἀνακ. Σινασσ. κ. ἀ.) Πόντ. (Κερασ. Σινώπ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. *Ἀγιοδημητριάτης*. 2) Τὸ φυτὸν χρυσάνθεμον, δι' ὃ ἰδ. *ἀγιοδημητριάτικος* 2 Θεσσ. (Λαμ.) Πελοπ. (Μάν.)

Ἀγιοδημητρίτης ὁ, ἀμάρτ. *Ἀιοδημητρίτης* Ἀθῆν. Μέγαρ. Πελοπ. (Ἀργ. Βασαρ. Βούρβουρ. Κορινθ.) Πόντ. (Οἶν.) κ. ἀ. *Ἀγιοδημητρίτης* Πελοπ. (Λακων. Μεσσ.)

Ἐκ τοῦ ὄν. *ἄγι-Δημήτρις*.

1) Ὁ μὴν Ὀκτώβριος (διὰ τὴν σημ. ἰδ. *ἀγιοδημητριάτης*) ἐνθ' ἄν.: *Τὸ χειμαδεῖο ἀρχινάει ἀπὸ τὸν Ἀιοδημητρίτη ὡς τὸν Αἰγεωργίτη Βασαρ*. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀγιοδημητριάτης*. 2) Τὸ φυτὸν χρυσάνθεμον, δι' ὃ ἰδ. *ἀγιοδημητριάτικος* 2 Μέγαρ. Πελοπ. (Βούρβουρ.)

ἀγιοδημητρολούλουδο τό, ἀμάρτ. *ἀιοδημ'τρουλέλουδον* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ὄν. *ἄγι-Δημήτρις* καὶ τοῦ οὐσ. *λουλούδι*.

Τὸ φυτὸν χρυσάνθεμον. ἰδ. *ἀγιοδημητριάτικος* 2.

ἀγιοδημητροούλλα ἡ, ἀμάρτ. *ἀγιοδημητρούλλα* Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ὄν. *ἄγι-Δημήτρις* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*ούλλα*.

Τὸ φυτὸν χρυσάνθεμον. ἰδ. *ἀγιοδημητριάτικος* 2.

ἀ-γιέ-γιέ ἐπιφών. Μέγαρ. *ἀ-γιέτε-γιέτε* Μέγαρ.

Ἐκφράζει ἐκπληξιν ἐπὶ τῇ θεᾷ ἀπροόπτου καὶ θλιβεροῦ θεάματος ἢ θλίψιν ἐπὶ μεγάλῳ ἀτυχήματι.

